

Живакъ.

Живакъ-тъ е единичкий металъ, който се намира въ природа-та на водно състояние: на капчици въ различни каменю, най-много у варовити. Живакъ-тъ лъска като сребро и, защото дѣлове-тѣ му сж движать, нарича се живакъ или живо сребро. Той е тринадесетъ пѣти пѣ-тежккъ отъ вода-та и така много е пѣ-тежккъ отъ желѣзо-то. Ето зашто желѣзо-то не потъва въ живакъ, а у вода много лесно потъва. Дѣлове-тѣ на живакъ-тъ сж много пѣ-слабо свѣрзани единъ съ другъ, отъ колкото дѣлове-тѣ на желѣзо-то, нѣ много сж по плѣтни отъ дѣлове-тѣ на вода-та. Да расипе човѣкъ на потонѣ-тъ една лъжица живакъ, всичкий ште се распрѣсне на сребрни зрънца, а нѣма да се разлѣе като вода. На силенъ огнь живакъ-тъ ври и става на пара.

Люде-тѣ, за да извадятъ живакъ отъ каменю, въ които се намира на малки капчици, чукать каменю-тѣ на прахъ и тоя прахъ сиповатъ въ желѣзни котли, които захлуповатъ добръ, и ги турять на огнь-тъ. Тотава живакъ-тъ се обръшта на пара и по трѣбичка-та, която е направена на захлупка-та, прѣминава и се стича въ другъ сждъ, дѣто истинова и се сгжстѣва.

Живакъ-тъ твърдѣ равномѣрно се стега отъ студъ и се распушта отъ топло; затова негово свойство се употрѣбѣва за всякакви сѣчива (инструменти), наречени топломѣри (термометри), съ които се мѣри топлина-та и студенина-та. Живакъ-тъ много се лъска, та всички-тѣ прѣдмѣти лесно се отражаватъ въ него, затова много иде за подмазваню на стѣкла за огледала; растилать тънко оловено листо, па го намазо-